

Suut Kemal Yetkin (1903-1980)

Sanat tarihi profesörü, şair, yazar, eleştirmen. Suut Kemal Yetkin, 13 Eylül 1903'te Urfa'da dünyaya gelir. Annesi Hafize Hanım, babası Urfa Halvetî Dergâhı Post-nişini Şeyh Abdulkadir Efendi'nin oğlu ve halifesi Safvet Kemalettin Yetkin (1866-1950)'dir. Ablası Zehra'nın ardından ailesinin ikinci çocuğu olarak dünyaya gelen yazarın asıl adı Suut Kemalettin'dir. Diğer kardeşlerinin adları Kadri Kemal ve Sıdika'dır. Yetkin'in sanat, kültür ve akademideki birikimi ailesine dayanır. Babası, döneminin ilimlerini tahsil etmiş, Arapça ve Farsçayı çok iyi bilen ve klasik edebiyata aşina olan bir âlimdir. Meşrutiyet'in ilk yıllarından itibaren *Meclis-i Mebusan*'da I., II., III. devre, *Türkiye Büyük Millet Meclisi*'nde II. devre Urfa milletvekilliği de yapar. Safvet Efendi'nin 1924'te hilafetin kaldırılmasını sağlayan önergeyi sunması muhalifleri tarafından şiddetli bir şekilde eleştirilmesine sebep olmuştur.

Suut Kemal Yetkin, babası Safvet Efendi'nin mebusluk görevi sebebiyle İstanbul'da öğrenim görür. İlköğrenimine *Dârü'l-Muallimîn*'e bağlı *Nümûne-i Tatbikat Mektebi*'nde başlar. Bu okulda dördüncü sınıfa kadar okuyan Yetkin'in ilk öğretmenleri arasında İhsan Sungu, Ali Ulvi Elöve ve Selim Sırrı Tarcan bulunur. Ortaöğrenimini 1924'te *Mekteb-i Sultanî (Galatasaray Lisesi)*'de tamamlayan yazar bu okulda Namık Kemal'in oğlu Ali Ekrem Bolayır'ın öğrencisi olur. Liseden sonra *İstanbul Üniversitesi* Edebiyat ve Hukuk Fakültelerine kaydolan yazar buradaki bir yıllık öğrenimi sırasında Mehmet Fuat Köprülü ve Ali Ekrem Bolayır'dan dersler alma fırsatını yakalar. Yükseköğrenimini 1925'te gittiği *Sorbonne Üniversitesi Edebiyat Fakültesi*'nde felsefe alanında devam ettirir.

Tanpınar Edebiyat Araştırmaları ve Uygulama Merkezi'nin genel ağ sayfasından <http://www.tanpinarmerkezi.com/suut-kemal-yetkin/> adresinden alınmıştır.

Paris'teki ilk yılı Yetkin'in sanat ve edebiyata olan ilgisini pekiştirir. Müzeleri ziyaret etme, tiyatro ve konserlere katılma, müzikli kahvehane ve kitapçılarda zaman geçirme fırsatı bulur. Balzac, Stendal, Flaubert, Dostoyovski, Tolstoy, Proust ve Gide'in eserlerini okur. Ahmet Hâşim ve Yahya Kemal ile de Paris'te tanışır. Osman Horasanlı, Cemil Sena, Namdar Rahmi, Burhan Toprak, Naci Ecer, Refik Ekipman, Şeref Akdik, Cevat Dereli, Zeki Faik Zühtü Müridoğlu, Hadi Bara, Ratip Aşir ile dostluklar kurar. Ancak Yetkin'in derslerden çok sanat ve edebiyatla ilgilenişi dönemin *Maârif Vekâleti* müfettişi tarafından rapor edilince 1928'de *Rennes Üniversitesi*'ne gönderilir. Bu üniversitede deneysel psikoloji üzerine incelemelerde bulunur. *Paris Ecole Normale Supérieure*'de pedagoji seminerine katıldıktan sonra *Sorbonne Üniversitesi*'ne geri döner ve 1930'da felsefe, estetik ve sanat tarihi eğitimini tamamlayarak Türkiye'ye gelir. Askerlik görevini *Gazi Terbiye Enstitüsü*'nde pedagoji öğretmenliği yaparak tamamlayan Suut Kemal iki evlilik yapmıştır. Öğrencilik yıllarında evlendiği Fehamet Hanım'dan ayrıldıktan sonra 1932'de öğretmen Adalet Hanım ile evlenir. Bu evlilikten tek evladı Gülmen Yetkin (d. 1936) dünyaya gelir.

Suut Kemal Yetkin, meslek hayatı boyunca pek çok kurumda hizmet vermiştir. 1930-1933 yılları arasında *Sivas Lisesi*'nde felsefe öğretmenliği ve okul müdürlüğü, *Konya Lisesi* ve *Ankara Erkek Lisesi*'nde felsefe öğretmenliği, *Edirne Muallim Mektebi* müdürlüğü, *Edirne Lisesi* müdürlüğü ve felsefe öğretmenliği görevlerinde bulunur. Edirne'deki görevi

sırasında okula kütüphane ve tenis kortu yaptırır. Öğretmenlik yıllarında aynı okullarda görev yaptığı Ahmet Kutsi Tecer, Ahmet Hamdi Tanpınar, Nurullah Ataç gibi isimlerle dostluklar kurar. 1933'te *İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi*'ne Estetik ve Sanat Tarihi doçenti olarak atanır. 1937'de siyasi ve idari sebeplerle bu görevden istemeyerek ayrılır. 1937-1938 yıllarında *Siyasal Bilgiler Okulu* Fransızca öğretmenliği ve baş muavinliği, *Ankara Kız Lisesi* müdürlüğü yapar. Lise ve üniversitede verdiği derslerin notlarını *Estetik (1931)* ve *Estetik Dersleri (1942)* adıyla kitaplaştırır. *Estetik*'in basımı aşamasında Ali Ekrem Bolayır'ın görüşlerine başvurmuş, eser hakkında Ahmet Hamdi Tanpınar bir tanıtma kaleme almıştır.

1939-1941 arasında *Maarif Vekâleti* Güzel Sanatlar Umum Müdürlüğü yaptıktan sonra 1941'de tekrar üniversiteye döner. 1941-1943 arasında *Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Estetik ve Sanat Tarihi Bölümü*'nde çalışır ve 1942'de profesör unvanını alır. 1943-1950 yılları arasında Ahmet Kutsi Tecer, Ahmet Hamdi Tanpınar, Kemalettin Kamu, Ömer Bedrettin Uşaklı, Reşat Nuri Güntekin, Behçet Kemal Çağlar gibi isimlerle aynı dönemlerde milletvekilliği yapar. Bir söyleşisinde, milletvekili olduğu dönemde yeterince özgür siyaset yapamamaktan yakınmış, 1943'te *Halk Partisi* içinde Ali Rana Tahran başkanlığında kırka yakın milletvekili olarak muhalif bir topluluk oluşturduklarını ifade etmiştir. Daha sonra "sertliğe taraftar olan" Recep Peker'e karşı Tahsin Banguoğlu, Nihat Erim gibi isimlerle birlikte "mutediller/ılımlılar" olarak da bilinen *Otuzbeşler* grubunun içinde yer aldığını belirtmiştir.

Siyasi hayatını geride bırakarak akademiye dönen Yetkin, 1950-1966 arasında Hilmi Ziya Ülken, Kâmrân Birand ve Hüseyin Gazi Yurdaydın ile birlikte *Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi*'nde İslam Sanatları profesörü olarak görev yapar. 1958'de ordinaryüs profesörlüğe yükselir ve 1959'da *Ankara Üniversitesi Rektörlüğüne* seçilir. *Columbia* ve *Sorbonne Üniversiteleri*'nde eski Türk mimarisi ve eski Türk resmi, Türk ve İslam sanatları üzerine dersler veren Yetkin, 1966-1973 arasında *Ankara Üniversitesi Güzel Sanatlar Eğitimi ve Hacettepe Üniversitesi Fen ve Sosyal Bilimler Fakültesi Sanat Tarihi Kürsüsü*'nde profesör olarak çalışır. Burada görev yapmakta iken 1973'te yaş haddi nedeniyle emekli olunca çalışmalarını evinde sürdürür.

Suut Kemal Yetkin, akademide görev aldığı yıllar boyunca *Türk ve İslam Sanatları Tarihi Enstitüsü*'nü, *Ankara Üniversitesi Basımevi*'ni ve 1967'de üniversite olan *Hacettepe Üniversitesi*'nin *Sanat Tarihi Bölümü*'nü kurmuş ve geliştirmiş, Atatürk'e olan bağlılık ve hayranlığını *Ankara Üniversitesi Ziraat Fakültesi* önüne yaptırdığı görkemli bir heykelle göstermiştir. *Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Dergisi*'ni çıkararak yazı işleri müdürlüğünü üstlenmiş *Ankara Üniversitesi Eğitim Fakültesi*'nin kurucuları arasında yer almıştır. *Hacettepe Üniversitesi*'nde *Tıp ve Sağlık Bilimleri Fakültesi* ve *Ankara Üniversitesi*'nde ikinci bir tıp fakültesinin açılmasını desteklemiştir. Katkılarından dolayı *Hacettepe Üniversitesi*'nde bir amfiye adı verilmiştir. Öğrencisi Enise Kantemir onu şu sözlerle tanımlar: "*Suut Kemal Yetkin, mutlu bir yaşam boyunca, çağdaş uygarlık düzeyinin koşullarına uygun bir tutum ve davranışla sürekli olarak kendini yenilemiş bir yazar, eleştirmen, estetikçi, denemeci, sanat tarihçisi, düşünür, yönetici, akademisyendi. Ama bana göre, o hepsinin ötesinde gerçek Atatürkçü bir eğitimciydi.*"

18 Nisan 1980'de Ankara'da geçirdiği kalp krizi sebebiyle yetmiş yedi yaşında hayatını kaybeden Yetkin, son yazısını vefatından bir hafta önce yazmıştır. Mezarı *Cebeci Asri Mezarlığı*'ndadır.

Suut Kemal Yetkin'in şiire ilgisi klasik kültüre aşına bir şahsiyet olan babası Safvet Efendi'ye dayanır. On bir, on iki yaşında Fuzûlî ve Şeyh Gâlib'ten beyitler ezberleyerek manzum ve mensur parçalar yazar. İlk şiiri *Yarın* dergisinde yayımlanır (1921). Lise öğrenimi sırasında öğretmenlerinden biri olan Ali Ekrem Bolayır onun şiir zevkinin gelişmesinde önemli rol oynar ve ilk şiirlerini ve yazılarını *Servet-i Fünûn* dergisinde yayımlamasını sağlar (1923). Aruz

vezniyle yazdığı bu şiirleri daha sonra *Şir'i Leyâl* adıyla kitaplaştıran yazar kitabı ve kitaptaki "Göl" adlı şiirini hocasına ithaf eder. Bu kitaptaki şiirlerden ikisi de Yahya Kemal ve Hurrem Halim Bey'e atfedilmiştir. Yetkin ile Bolayır'ın ilişkisi öğrenim yıllarıyla sınırlı kalmamış, edebiyat mütalaaları elliye yakın mektupla devam etmiş ve bu mektuplar kitap olarak yayımlanmıştır. Şiirlerinde Suut Saffet, Suut Kemalettin adlarını kullanan Yetkin, mensur şiirler de yazmıştır. Zaman içinde şiir hakkındaki görüşleri değişen Yetkin Sembolizm, Empresyonizm ve öz şiir anlayış ve akımlarından etkilenir. Kendi bastırdığı *Şir-i Leyâl*'i de "dilinin eski olduğunu" düşünerek toplatmıştır. Türk edebiyatında Ahmet Hâşim, Fransız Edebiyatında Charles Baudelaire en çok etkisinde kaldığı şairlerdir. Baudelaire'in *Kötülük Çiçekleri* (1967)'nden yaptığı çeviri ve inceleme oldukça başarılıdır.

Türkçenin doğru kullanılmasına önem veren Yetkin *Türk Dili* dergisinin yayın kurulunda görev yapar. *Ar*, *Güzel Sanatlar*, *Sanat ve Edebiyat* gibi gazete ve dergilerin, *Ulus* gazetesi içinde "güzel sanatlar sayfası"nın yayımlanıp gelişmesi için gayret sarf eder. Yazar, edebiyat mahfillerinin de müdavimlerinden ve etkili isimlerindedir. Ankara'da *Gar Gazinosu*, *Özen Pastanesi*, *Tabarin Bar*, *İstanbul Pastanesi*, *Karpıç*; İstanbul'da *Çınaraltı* ve *Küllük* gibi mekânlarda Ahmet Hamdi Tanpınar, Nurullah Ataç, Necip Fazıl Kısakürek, Yahya Kemal Beyatlı gibi isimlerle paylaşımlarda bulunmuştur. Bu birlikteliklerde sanat ve edebiyatın türlü yönleri üzerine yapılan görüş alışverişleri ve tartışmalardan *Kültür Haftası* toplantıları çerçevesinde gerçekleştirilenler *Kültür Haftası* dergisinde yayımlanmıştır. Fazıl Hüsnü Dağlarca, Necati Cumalı, Oktay Akbal, Hikmet Dizdaroğlu, Hikmet İlaydın, Adnan Binyazar, Mustafa Şekip Onaran gibi isimlerin katıldığı Kavaklıdere'de düzenlenen *Edebiyat Evleri* toplantılarına ev sahipliği yapmıştır. Gazete ve dergi yayıncılığı sırasında önceden dost olduğu Necati Cumalı, Sabahattin Eyüboğlu gibi isimlerle dönemin siyaset ve sanat konularına dayanan anlaşmazlıklar yaşamıştır.

Suut Kemal Yetkin'i tanıyanlar hoşgörölü, alçakgönüllü, duyarlı, eleştiriye açık, ölçölü, bağınazlıktan uzak, tarafsız ve her şeyi hakkıyla değerlendirmeye çalışan bir kişiliği olduğunu bildirmişlerdir. Bazı yazılarını yayımlamadan önce dost ve arkadaşlarına okuyarak fikirlerini aldığını, katılmadığı eleştirileri bile alçakgönüllülikle değerlendirdiğini, gerekli gördüğü düzeltmeleri ise hemen o anda yaptığını aktarmışlardır.

Suut Kemal Yetkin'in yazılarında denemeciliği ve eleştirmenliği öne çıkar. Yurt içinde ve yurt dışında *Anatolica*, *Annales de l'Universite d'Ankara*, *Akşam*, *Ar*, *Ars Orientalis* A.Ü. *Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi Dergisi*, A.Ü. *İlahiyat Fakültesi Dergisi*, *Burlington Magazine*, *Eğitim Fakültesi Dergisi*, *Felsefe Yıllığı*, *Güzel Sanatlar*, *Hız*, *Konferanslar*, *La Revue d'Esthetique*, *La Revue Française*, *Studia Islamica*, *Tan*, *Tarih Coğrafya Dünyası*, *Türk Dili*, gibi dergilerde makaleleri yayımlanır. Dönemin sanat ve edebiyat çevrelerinin nabzını tutan ve toplumun sanat anlayışına yön veren *Ağaç*, A.Ü. *Haftası*, *Cumhuriyet*, *Çalışma*, *Damla*, *Doğuş*, *Görüş*, *Görüşler*, *Gurbet*, *Hisar*, *İçtihad*, *İnsan*, *İz*, *Kalem*, *Kurun*, *Kültür Dünyası*, *Kültür Haftası*, *Kültür ve Sanat Dergisi*, *Meydan*, *Milliyet*, *Milliyet Sanat Dergisi*, *Oluş*, *Sanat Dünyamız*, *Sanat-Edebiyat*, *Sanat ve Edebiyat*, *Sanat ve Sanatçılar*, *Servet-i Fünun*, *Tarih ve Edebiyat Mecmuası*, *Ulus*, *Ülkü*, *Vakit*, *Varlık*, *Vatan*, *Yaşayan Sanat*, *Yeni Adam*, *Yenilik*, *Yeni Türk Mecmuası* gibi dergi ve gazetelerde deneme ve eleştiri yazıları kaleme alır. Gençlik yıllarında kaleme aldığı az sayıdaki şiiri *Güneş*, *Servet-i Fünun*, *Yarın* dergilerinde, tercüme dergisinde yayımlanır. Urfa milletvekili olduğu dönemde eğitim ve politika üzerine makaleler kaleme alan Yetkin, *Milletlerarası Birinci Türk Sanatları Kongresi* gibi sanatla ilgili kongreler düzenler, yurtiçi ve yurtdışında pek çok bilimsel toplantıya katılır. Çeşitli uluslararası kuruluşlara üyeliği bulunan Yetkin, *Türkiye Sanat Eleştirmenleri Derneği*'nin de kurucusudur.

Suut Kemal Yetkin'in şairlik yönü geride kalsa da yazılarında sanatçı kimliğinin sağladığı duyumsama öne çıkar. Sanat

nedir? Sanatçı kimdir? Sanatta eski ve yeni kavramları ne anlama gelir? Sanat ve ebedîlik gibi konuları ele alarak ortaya koyduğu yazılarında kendi izlenimlerinden yola çıkar. Bu sebeple izlenimci eleştirmenler arasında sayılmıştır. Felsefe ve estetik uzmanlığı edebiyatı estetik alanının bilgi birikimiyle ele almasını sağlamıştır. Şiir, deneme, inceleme ve çeviri kitaplarının pek çoğu tanınmış yayınevleri ve *Millî Eğitim Bakanlığı Yayınevi* tarafından art arda baskılar yapmıştır. Suut Kemal Yetkin'in hayatı, sanatı ve edebî kişiliği hakkında E. Ekinci (1979), Kahraman Bostancı (1996; 2001), Mine Engin Tekay (1997), Emine Nacak (2010) tez çalışmaları yapmışlardır.

Suut Kemal Yetkin, bilim insanlığını ve yazarlığı birlikte yürütebilmiş nadir şahsiyetlerden biridir. Kendi ifadesiyle "1920'lerden bu yana güzel ve öyküsünü" yazıp durmuştur. Sanat tarihi alanında kaleme aldığı eserleri bu alanda önemli bir yer tutar. Özellikle Türk İslâm sanatının Batılı uzmanlar tarafından eksik ve yetersiz değerlendirilmesinin karşısında Yetkin'in çevirileri ve *İslâm Sanatı Tarihi* (1954) adlı eseri geniş kaynakçası ve bu konuda Türkçedeki ilk telif olmasıyla önemli bir boşluğu doldurur. Yazar *Studia Islamica*, *Ars Orientalis* gibi uluslararası yayınlara ilk kez yazan sanat tarihçileri arasındadır. Paris'te yayımlanan *L'Architecture Turque en Turquie* (1962) adlı eseri ile Anadolu Türk mimarisini yabancı bilim çevrelerinin dikkatlerine sunar. *L'Ancienne Peinture Turque* (1970)'de ise Türk minyatürünü İslâm kültür çevresindeki diğer resim örneklerinden ayıran biçim dilini çözümlenmeye çalışmış, ilk kez minyatürü belirli üslup evreleri içinde değerlendirmiş ve Osmanlı nakkaşlarını belgelerle tanıtmaya yer vermiştir.

Telif Eserleri ve Çevirileri

Şi'r-i Leyâl (1923): Suut Kemal Yetkin'in aruz vezniyle yazarak *Yarın* ve *Servet-i Fünun* dergilerinde yayımladığı 13 şiirini içeren kitapçıktır.

Estetik (1931): Yazarın lisede verdiği ders notlarını geliştirerek hazırladığı bu eser Latin harfleriyle basılmış ilk estetik kitabıdır. Dört baskı yapan kitap son olarak 1947'de yayımlanmıştır.

Büyük Mustarıpler Schopenhauer, Nietzsche, Tolstoy (1932): Sonrasında *Büyük Tedirginler* (1976) adıyla basılan eser anılan yazarlar ve eserleri üzerine bir incelemedir.

Sanat Felsefesi (1934)

Filozofi ve Sanat (1935)

Laocoon (1935): Lessing'in eserinin çevirisidir.

Metafizik Nedir? (1935): Yazarın M. Şevket İpşiroğlu ile birlikte M. Heidegger'in eserinden yaptığı çeviridir.

Gece Yarısı İtirafı (1937): Yazarın Sabahattin Eyuboğlu ile birlikte Georges Duhamel'in eserinden yaptığı çeviridir.

Ahmet Haşim ve Sembolizm (1938)

Hukuk Felsefesi Dersleri (1940): G. Del Vecchio'nun eserinin çevirisidir.

Edebi Meslekler (1941): Batı edebiyatında akımlar hakkındadır. Bu eserin daha kısa bir özeti *Edebiyatta Akımlar* (1967) adıyla tekrar basılır.

Estetik Dersleri Birinci Cilt: Estetik Tarihi (1942): Yazar, bu eserini üniversitede verdiği estetik dersi notlarından geliştirerek hazırlamıştır.

Monadoloji (1943): G. W. Leibniz'in *Monadologie*'sinin çevirisidir.

Edebiyat Konuşmaları (1944): Yazarın ilk deneme kitabı olan bu eser, 1930'lu yıllardan itibaren yazdığı denemelerinden on birini içerir.

Sanat Meseleleri (1945): Yetkin'in Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi'nde verdiği konferans metinlerini içerir.

Leonardo da Vinci'nin Sanatı (1945): Yetkin kitabının ön sözünde eserini Türk ressamı için kuramsal bir kaynak olarak hazırladığını belirtir.

Dünya Edebiyatının Ölmeyen Üç Tipi Hamlet Don Kişot Faust (1945): J. Calvet'in eserinin çevirisidir.

Seçme Yazılar (1948): A. Gide'in yazılarının çevirisidir.

Felsefe Meselelerinin Bugünkü Durumu, (1949): Yazarın Hamdi Akverdi ile birlikte A. Cresson'ın eserinden hazırladığı çeviridir.

Santiago Şövalyesi (1950): Yazarın Lütfü Ay ile birlikte H. de Montherlant'ın eserini çevirisidir.

Marksizim Tahlil ve Tenkit (1950): A. Deschamps'ın eserinin çevirisidir.

İslam Dünyası Kısa Kronoloji, (1952): Yazarın Faik Reşit Unat ile birlikte Sauvaget'in eserinden hazırladığı çeviridir.

Doğu İslâm Memleketlerinde Minyatür (1952): Yazarın M. Özgü ile birlikte E. Kühnel'in eserinden yaptığı çeviridir.

Edebiyat Üzerine (1952): Yetkin'in 1940'lı yıllardan sonra üzerinde daha da yoğunlaştığı deneme türündeki yazılarını içerir. *Denemeler (1972)* ve *Edebiyat Üzerine Denemeler (1978)* adlarıyla da yayımlanan eserde yazar edebiyatla ilgili denemelerinden en beğendiklerini bir araya getirmiştir.

İslam Sanatı Tarihi (1954): İslam sanatı üzerine yazılmış yerli ve yabancı çok geniş bir kaynakçaya dayanan bu eser Türk okur ve araştırmacısına İslam sanatını toplu bir biçimde sunan ilk Türkçe kaynaktır. Birçok kez yeniden derlenen ve basılan eser son olarak *İslam Ülkelerinde Sanat (1974)* adıyla ve ilavelerle yayımlanmıştır.

İslam Mimarisi (1954)

Büyük Ressamlar (1955)

Avare Kadın (1957): Yazarın Lütfü Ay ile birlikte Colette'in eserinden hazırladığı çeviridir.

Günlerin Götürdüğü Edebiyat Üzerine Düşünceler (1958): Yazarın edebiyatla ilgili denemelerinden oluşur.

Düş'ün Payı (1960): Yetkin'in edebiyat üzerine çıkan denemelerinin dördüncüsüdür.

L'Architecture Turque en Turquie (Paris, 1962)

Fedon (1962): Yazarın Hamdi R. Atademir ile birlikte Platon'un *Phaidon* adlı eserinden hazırladığı çeviridir.

Yokuşa Doğru (1963): Yetkin'in yeni denemelerini içeren ve sanat anlayışını ortaya koyduğu *Düş'ün Payı* adlı eserine yöneltilen eleştirilere cevap niteliği taşıyan eseridir.

Baudelaire ve Kötülük Çiçekleri (1967): Eserde Baudelaire'in yirmi iki şiirinin çevirisi, şairin hayatı, *Kötülük Çiçekleri*'nin tarihçesi, Baudelaire ve şiirleri ile ilgili yayımlanmış yazılar yer alır.

Şiir Üzerine Düşünceler (1969): Yetkin'in 1944 ile 1968 yılları arasında yazmış olduğu şiir hakkındaki denemelerinden seçilmiş bir derlemedir.

L'Ancienne Peinture Turque (1970): Bu eser Türk minyatür sanatını toplu bir biçimde ele alan ve bir Türk bilim adamı tarafından yabancı dille yazılmış ilk kaynaktır.

Türk Mimarisi (1970)

Estetik Doktrinler (1972): Estetik alanında görüş bildiren filozofları ve metinleri incelenmiştir

Barok Sanat (1977)

Estetik ve Ana Sorunları (1979): Estetikle ilgili temel soru ve sorunları anlaşılır bir üslupla kaleme aldığı eseridir.

Nilüfer TANÇ

KAYNAKÇA

BİNYAZAR, Adnan, "Cumhuriyet Döneminde Eleştiri-Deneme", **Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi Cumhuriyetin 50. Yılında Türk Dili ve Yazını Özel Sayısı**, C 29, S 266, 1973, s. 132-148.

BOSTANCI, Kahraman, **Şiir Üzerine Düşünceleri ve Şiir'i Leyâl'ile Suut Kemal Yetkin**, Karadeniz Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, Trabzon 1996.

BOSTANCI, Kahraman, **Suut Kemal Yetkin'in Estetik ve Sanat Anlayışı**, Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı Doktora Tezi, Edirne 2001.

ÇAĞATAY, Neşet, "Hocam Suut Kemal Yetkin (1903-1980)", **Yıllık Araştırmalar Dergisi**, C III, Ankara Üniversitesi Basımevi, Ankara 1981 s. 5-7.

ÇUBUKÇU, İbrahim Ağâh, "Ord. Prof. Suut Kemal Yetkin'le Bir Söyleşi", **Yıllık Araştırmalar Dergisi**, C III, Ankara Üniversitesi Basımevi, Ankara 1981, s. 17-19.

DİZDAROĞLU, Hikmet, "Suut Kemal Yetkin'in Ardından", **Yıllık Araştırmalar Dergisi**, C III, Ankara Üniversitesi Basımevi, Ankara 1981, s. 13-16.

KANTEMİR, Enise, "Hocam Suut Kemal Yetkin", **Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi**, C 13, S 1, Ankara 1980, s. 407-413.

KARAALİOĞLU, Seyit Kemal, **Edebiyatımızda Şair ve Yazarlar**, İnkılâp ve Aka Basımevi, İstanbul 1973

KARAKAYA, Ebru, "Yetkin, Suut Kemal", **DİA**, C 43, 2013, s. 507-508.

NACAĞ, Emine, **Suut Kemal Yetkin ve Edebi Tenkit**, Gazi Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, Ankara 2010.

NECATİGİL, Behçet, **Edebiyatımızda İsimler Sözlüğü**, Varlık Yayınları, İstanbul 1991

ÖZGÜL, M. Kayahan, **Ali Ekrem Bolayır'dan Suut Kemal Yetkin'e Mektuplar**, Kurgan Edebiyat, Ankara 2012.

SEYDA, Mehmet, **Edebiyat Dostları**, İnkılâp ve Aka Kitabevi, İstanbul 1970.

RENDA, Günsel, "Suut Kemal Yetkin'in Bilimsel Kişiliği", **Suut Kemal Yetkin'e Armağan**, (Haz. Günsel Renda vd.), Hacettepe Üniversitesi Armağan Dizisi Hacettepe Üniversitesi Yayınları, Ankara 1984, s. 1-4.

Tanpınar Edebiyat Araştırmaları ve Uygulama Merkezi, <http://www.tanpinarmerkezi.com/> , erişim tarihi 01.09.2022.

TEKAY, Mine Engin, **Suut Kemal Yetkin'in Şiir Sanatı ve Estetik Üzerine Yazılarının İncelenmesi**, Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, Edirne 1997.

TONGA, Necati "Evrak-ı Perişan Arasında 17 Suut Kemal Yetkin'in Hatıraları-I", **Nihayet**, Ekim 2021, S. 82, s. 109-113.

TONGA, Necati, "Evrak-ı Perişan Arasında 19: Suut Kemal Yetkin'in Hatıraları-III", **Nihayet**, Aralık 2021, S. 84, s. 86-91.

TÜRK, Hatem, "Suut Kemal Yetkin", **Türk Edebiyatı isimler Sözlüğü**, <http://teis.yesevi.edu.tr/madde-detay/suut-kemal-yetkin> , erişim tarihi 01.06.2022.

UNAT, Kadir, "Cumhuriyet Halk Partisi'nde Nev'i Şahsına Münhasır Bir Muhalif Grup: Otuzbeşler", **Atatürk Yolu Dergisi**, C 12, S 48, 2011, s. 839-867.

YETKİN, Suut Kemal, **Estetik**, İstanbul Devlet Basımevi, 1938.

YETKİN, Suut Kemal, "Suut Kemal Anlatıyor", **Denemeler**, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul 1972, s. 280-284.

YETKİN, Suut Kemal, "Anket", **Denemeler**, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul 1972, s. 285-287.

Üstteki fotoğraf, *Tanpınar Edebiyat Araştırmaları ve Uygulama Merkezi'nin* genel ağ sayfasından <http://www.tanpinarmerkezi.com/suut-kemal-yetkin/> adresinden alınmıştır.

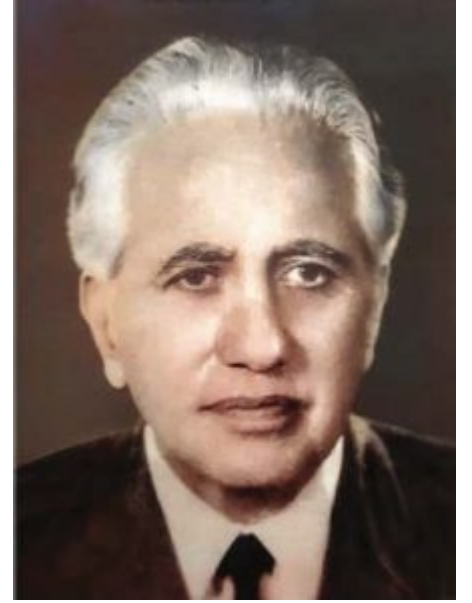
Üstteki fotoğraf, Necati Tonga, "Evrak-ı Perişan Arasında 17 Suut Kemal Yetkin'in Hatıraları-I", **Nihayet**, Ekim 2021, S. 82, s. 110'dan alınmıştır.

Üstteki fotoğraf, Necati Tonga, "Evrak-ı Perişan Arasında 19 Suut Kemal Yetkin'in Hatıraları-III", **Nihayet**, Aralık 2021, S. 84, s. 91'den alınmıştır.

Ekler:

Necati Tonga, "Evrak-ı Perişan Arasında 19 Suut Kemal Yetkin'in Hatıraları-III", Nihayet, Aralık 2021, S. 84, s. 91'den alınmıştır.

Necati Tonga, "Evrak-ı Perişan Arasında 17 Suut Kemal Yetkin'in Hatıraları-I", Nihayet, Ekim 2021, S. 82, s. 110'dan alınmıştır.

03/12/2022 tarihinde <https://ataturkansiklopedisi.gov.tr/bilgi/suut-kemal-yetkin-1903-1980/?pdf=5561> adresinden erişilmiştir